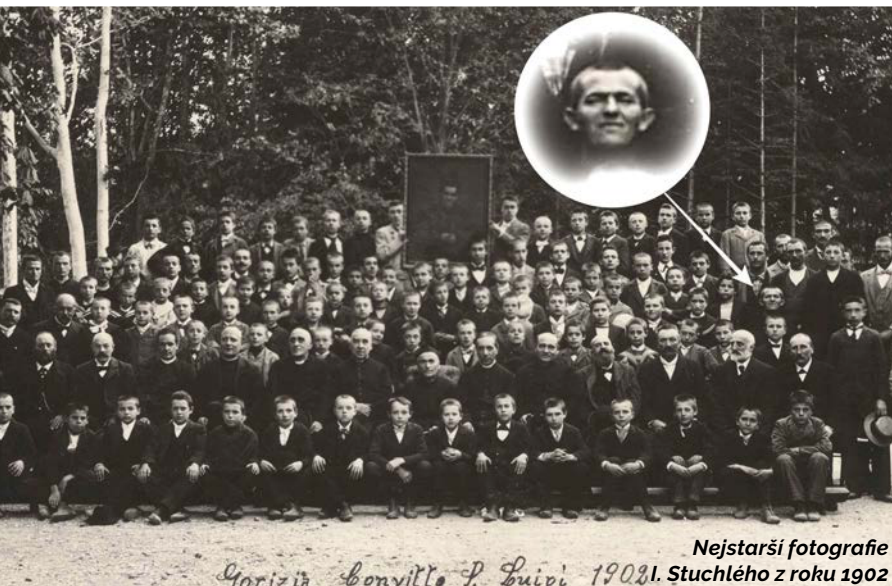

V letošním roce si obzvláště připomínáme ctihodného P. Ignáce Stuchlého, zakladatele českého salesiánského díla, kterého k sobě Pán povolal 17. ledna 1953, tedy před 70 lety. Rádi bychom vám přiblížili život našeho Staříčka prostřednictvím fotografií.

STAŘÍČKŮV PŘÍBĚH

Nejstarší fotografie
Gorizia Bonvillo P. Luigi 1902. Stuchlého z roku 1902

Salesiánský dům v Gorici

Poutní místo Monte Santo

P. Ignác Stuchlý v Gorici 1897–1910

Než odjel mladý Ignác po dokončení formace do svého **prvního působíště v Gorice**, zastavil se nakrátko doma v Boteslawi. Zemřel totiž jeho bratr Antonín i tatínek a bylo potřeba zúčastnit se řízení u notáře. Zatímco z domu odcházel jako zkrachovalý student, teď v kněžské klerice vypadal jako mladý kněz.

Gorice tenkrát patřila do Rakousko-Uherska, ale salesiáni tam měli zvláštní benátskou inspektorii. První tři roky zastával Ignác funkci klerika asistenta. Jeho povinností bylo dělat chlapcům korepetice – učit se s nimi, připravovat je na vyučování a při tom studovat teologii. Pro mnoho práce ani nestihl být vysvěcen v řádném termínu. **Svěcení přijal**

až **3. listopadu 1901** v soukromé kapli kardinála Missia. Zbýlých 10 let spravoval dům po stránce hospodářské. Neměl mnoho příležitostí k pastorační činnosti, proto velice rád chodil pěšky na poutní místo **Monte Santo** (Svatá Hora). Je to podobné místo jako náš Svätý Hostýn. Nemíval tam mše svaté ani kázání, zato o sobotách a nedělích hodiny a hodiny vysedával ve zpovědnici a dával do pořádku lidská svědomí. Tam z něho vyrostl **vyhledávaný zpovědník**. Měl zvláštní dar hřejivého přístupu k člověku a každý v něm vycítil Dobrého Pastýře nebo Milosrdného Samaritána.

Úvodní fotografie je nejstarší, kterou jsme zatím objevili. Pochází z roku 1902 a jedná se o společné foto celého konviktu.

► **Vladimír Kopriva, SDB**
foto: archiv SDB

Naši koadjutoři v kapli, kde byl Ignác vysvěcen na kněze

STAŘÍČKŮV PŘÍBĚH

V letošním roce si obzvláště připomínáme ctihodného P. Ignáce Stuchlého, zakladatele českého salesiánského díla, kterého k sobě Pán povolal 17. ledna 1953, tedy před 70 lety. Rádi bychom vám přiblížili život našeho Staříčka prostřednictvím fotografií.

Společná fotografie s představenými a Staříčkem mezi nimi, kde je ještě bez svých typických brýlí. Najdete ho?

P. Ignác Stuchlý v Lublani a Perose Argentíně 1910–1927

Všude byl povolán jako hospodář domu. Časy byly nejisté, začala balkánská válka a po ní I. světová.

Později vyprávěl, kolik hladu v té době zažil. Celý den běhal, a tak nebylo divu, že vyhládl. Večer se pak trochu napil kávy a piva a bylo po jídle. „Don Štukli“, jak ho místní nazývali, po sobě zanechal dojem, že to byl nejnějnější syn Dona Boska ze všech salesiánů, kolik jich tudy prošlo. Byl kopii Dona Boska a dona Ruy – pracovitý, pokorný, zbožný, milý, nikdy neklesal na mysl. Pověst o jeho svatosti byla veliká a mnozí jej vyhledávali coby

zpovědníka. Po dostavění kostela Panny Marie Pomocnice v Lublani v roce 1924 se slovinským salesiánům zdálo, že už bylo dost toho plahočení „gospoda Štuklija“. Celá léta dřel, aniž by mu byla dopřána hlavní radost salesiána – být mezi mladými. A tak Ignáce jmenovali ředitelem oratoře. Mezi dětmi však zůstal pouze do Vánoc. Don Stuchlý byl totiž povolán do italského městečka Perosa Argentina jako formátor českých a moravských mladíků. Zde se připravovali salesiáni pro založení nového díla v českých zemích. I tam byla bída! Vypráví P. Jaroslav

Vrátník: „Ne bída, ale mizérie, to vám řeknu. Stařeček Stuchlý za nic nemohl. Tak například: Je snídaně. Já jsem dostal jednoho krásného rána šálek, svrchu asi jeden a půl cm uražený. Povídal jsem si: ‚Tož já mám přijít o to kafe?‘ Protože podruhé už se nenalivalo. Tak jsem si přitisknul palec k tomu kraji, ale jelikož kafe bylo vřící, tak jsem měl 14 dní takový hrozný puchýř, ale raději jsem to vydržel, jen abych o to kafe nepřišel.“ „Našli jste na fotce Staříčka? Sedí ve druhé řadě čtvrtý zprava.“

► Vladimír Kopřiva, SDB
foto: archiv SDB

Rostoucí salesiánské dílo v Lublani a vlevo ještě nedokončený kostel, který stavěl P. Stuchlý.

A tady už je kostel dnes.

STAŘÍČKŮV PŘÍBĚH

V letošním roce si obzvláště připomínáme ctihodného P. Ignáce Stuchlého, zakladatele českého salesiánského díla, kterého k sobě Pán povolal 17. ledna 1953, tedy před 70 lety. Rádi bychom vám přiblížili život našeho Staříčka prostřednictvím fotografií.

Staříček s V. třídou fryštáckého ústavu v roce 1931.

P. Ignác Stuchlý ve Fryštáku 1927–1934

K večeru, 14. srpna 1927, přišel P. Ignác do Fryštáku pěšky. Byl úplně zpocený. Zachytil volání sestřiček: „Už je tu.“ Představil se jim – bylo jich tam už jen pár, a pak šel na zahradu, kde se procházel, až na něm uschla propocaná košile. Na spaní mu daly sestřičky slamník. Bylo to ve staré budově v poschodí.

Dne 3. června 1928 došlo ke slavnostnímu svěcení ústavu arcibiskupem Prečanem. Z úcty k němu dostal dům název „Salesiánský ústav ‚Don Bosko pod ochranou svatého Leopolda‘“. Úřady se zatím

chovaly dosti odměřeně, ale vše se změnilo 23. října 1928 návštěvou kardinála Hlonda, polského primase. V **prvním školním roce** bylo přijato **51 chlapců**, ve školním roce 1929–30 již **109**. Dům nestačil kapacitně. Proto se salesiáni rozhodli v květnu 1931 ústav rozšířit do nynější podoby. Kaple se snížila do prvního patra a nad ní vznikl prostor pro divadlo. V následujícím školním roce bylo **130 hochů** a muselo se začít hledat nové místo působení.

► **Vladimír Kopriva, SDB**
foto: archiv SDB

Oratoř ve Fryštáku

STAŘÍČKŮV PŘÍBĚH

V letošním roce si obzvláště připomínáme ctihodného P. Ignáce Stuchlého, zakladatele českého salesiánského díla, kterého k sobě Pán povolal 17. ledna 1953, tedy před 70 lety. Rádi bychom vám přiblížili život našeho Staříčka prostřednictvím fotografií.

Kostel sv. Josefa má atypickou montovanou konstrukci z šestnácti ocelových pilířů.

P. Ignác Stuchlý v Ostravě 1934–1939

V roce 1934 byl svatořečen Jan Bosco. Velká událost, na kterou jel Ignác Stuchlý a salesián František Hlaváč. Po návratu z Říma a z Turína se dokončil dům v Moravské Ostravě, jehož stavbou byl pověřen Štěpán Trochta. Prvním ředitelem se stal Ignác Stuchlý. Dům sloužil jako **filozofický studentát**. Ještě zbývalo postavit kostel sv. Josefa.

Dne **15. září 1935** byl Ignác jmenován **představeným** nově

zřízené inspektorie svatého Jana Boska v Československu a **dům v Ostravě převzal nový ředitel P. Josef Lepařík**. Souběžně s Ostravou se plánovaly výstavby dalších dvou domů – v Praze a Pardubicích. A tehdy se vyjasnilo, proč nebyl ustanoven v Ostravě ředitelem Štěpán Trochta, který měl největší zásluhy o dílo. Byl poslán stavět další domy.

Prefekt kongregace pro řeholníky, protektor salesiánů, kardinál La Puma dne 14. prosince 1939,

právě v den Ignácových 70. narozenin, podepsal dekret o zřízení nových inspektorii – české a slovenské. Tím skončila zase jedna kapitola života pana inspektora Stuchlého. Byl tomu rád, protože Slováci potřebovali být samostatní. Hlavně, že dále trvalo vzájemné bratrství.

► *Vladimír Kopřiva, SDB*
foto: archiv SDB

Staříček v Ostravě se svým typickým gestem

STAŘÍČKŮV PŘÍBĚH

V letošním roce si obzvláště připomínáme ctihodného P. Ignáce Stuchlého, zakladatele českého salesiánského díla, kterého k sobě Pán povolal 17. ledna 1953, tedy před 70 lety. Rádi bychom vám přiblížili život našeho Staříčka prostřednictvím fotografií.

Staříček v Ořechově v roce 1943

P. Ignác Stuchlý 1939–1945

Dne 14. prosince 1939 oslavil Ignác Stuchlý sedmdesátiny. Oslavy byly řádné, přišlo mnoho dopisů a gratulací. Hlavní představený, don Pietro Ricaldone, napsal: „Sedmdesát let! To je důležité datum. Představuje dlouhou řadu námah, obětí a práce, které jsi mohl s pomocí Boží vykonat, ale i zásluhy, které sis získal u Boha i u lidí. Je to také znamení, že už nejsme tak blízcí mládeži a že fyzické síly začínají slábnout.“

Znám tě velice dlouho a mohu říci, že těch sedmdesát let sice zanechalo stopy na tvých vlasech, ale nijak nezmenšilo Tvou energii, Tvou pracovitost a Tvé nadšení.“

Salesiánů přibývalo a bylo nutné pořizovat další domy: 1939 Brno, 1940 Ořechov, 1942 Pardubice, 1943 Dvorek u Příbyslavi a Hodoňovice. Na podzim roku 1942 odešlo na nucené práce do Německa padesát mladých salesiánů. Přibýly i další starosti:

byl zabrán dům ve Fryštáku, v Ostravě a v Pardubicích, byl zatčen pražský ředitel Štěpán Trochta a s Ignácovým stářím se hlásily i nemoci.

► *Vladimír Kopřiva, SDB*
foto: archiv SDB

Staříček v Ořechově přiložil ruku k dílu i ve svých 74 letech.

STAŘÍČKŮV PŘÍBĚH

V letošním roce si obzvláště připomínáme ctihodného P. Ignáce Stuchlého, zakladatele českého salesiánského díla, kterého k sobě Pán povolal 17. ledna 1953, tedy před 70 lety. Rádi bychom vám přiblížili život našeho Staříčka prostřednictvím fotografií.

Poslední fotografie z roku 1951, kdy Staříčka navštívili salesiánští spolupracovníci z Ostravy s P. Pastušanem

P. Ignác Stuchlý 1945–1953

Poválečné roky byly naplněny pilnou prací. Salesiánské domy se plnily až po střechu, jen ve Fryštáku bylo místo 130 chlapců přijato 170. Využilo se každé místo, jen aby nebyl nikdo zbytečně odmítnut. Zkušenosti z minulých let ukázaly, že dovedeme žít i v mimořádně stísněných poměrech a že pohodlí není všechno. V roce 1947 jsme měli jedenáct domů. V září se konala v Turíně generální kapitula, kde se P. Štěpán Trochta

dověděl o svém jmenování litoměřickým biskupem. Co na to Ignác Stuchlý? Slzel při pomýšlení, že těch **dvacet let jeho námah v české zemi bylo tak slavně korunováno**. Prožíval to, co kdysi prožíval Don Bosco, když libal prsten milého Cagliera, prvního salesiánského biskupa.

Dne 24. února 1948 byl jmenován novým inspektorem Antonín Dvořák. Staříček se odstěhoval do Fryštáku a stal se

Staříček ve Fryštáku, obklopený chlapci, stále veselý, i nazdory tíživé době a pokročilému věku. Vždyť má už osmdesát let.

V Brně před oratoří

zповědníkem spolubratří a chlapců. Zanedlouho, 5. března 1950, prodělal první záchvat mozkové mrtvice. Po záboru ústavu komunisty ho odvezli druhého dne do charitního domova sester fran-tiškánek ve Zlíně a po jeho zrušení za několik měsíců do charitního domova v Lukově u Fryštáku, kde 17. ledna 1953 zemřel.

Poslední fotografie pochází z roku 1951, kdy Staříčka navštívili salesiánští spolupracovníci z Ostravy s P. Pastušanem. Není to tvář rezignovaného, životem zničeného člověka, který prohrál své celoživotní úsilí, nýbrž tvář prorocká, plná radosti, která vidí za obzor dnů tehdejší totality.

► Vladimír Kopřiva, SDB
foto: archiv SDB